

Cảm Tạ Tình Em

"Cảm Tạ Tình Em Mãi Mãi" - câu tôi từng nói mỗi ngày, em đã nghe sáng hôm nay. Hôm qua và mai, câu đó!

Hãy coi như bài thơ nhỏ / tôi làm trong suốt đời tôi / chỉ có một ngày sẽ thôi / là ngày nào khi tôi chết!

Chết, có nghĩa là chấm hết. Bài thơ đó hóa tàn nhang, bài thơ đó hóa bụi đường, trải lá vàng cho em bước!

Tôi không tin có kiếp trước / thì sao tin có đời sau? Em nghe, đừng nhé nghẹn ngào! Trái đất vẫn tròn, em ạ!

Dẫu tôi có là chiếc lá, em cầm hôn đi Bài Thơ!
Dẫu tôi có là giọt mưa, "Xin Lỗi Tôi Làm Em Khóc!"

Hãy nhớ những ngày Hạnh Phúc...tôi đưa em đi vào rừng / mình đi kiếm nhánh lộc Xuân, tôi nói em là Thời Tiết...

Và tôi hôn em mắt biếc / khi em ngồi xuống rửa chân / đôi chân em cũng mùa Xuân / bầy chim rừng kêu riu rít...

Tôi hôn em rất tha thiết / bởi em cho tôi cái mùi / mở sách tìm nghĩa, thật vui: Mùi là Quê Hương Đất Nước...

Dẫu gió thổi xuôi thổi ngược, phía nào tóc em cũng bay, bốn trời Nam Bắc Đông Tây...Em Là Quê Hương, chừng ấy!

Con chim mừng em, nó nhảy, con cá mừng em, nó bơi...

Đám mây mừng em, mây trôi!

*

Mây trôi ngàn năm bất tận, cổ thi có câu "Bạch Vân Thiên Tải Không Du Du!" (1). Tôi làm bài thơ một câu "Cảm Tạ Tình Em Mãi Mãi!".

Mãi mãi em là con gái / hoa vàng nở sau gót chân, nắng vàng dẫu nắng rưng rưng / cũng vì có em, trời nắng...

Trăm năm ở nhau không đặng / thì ngàn năm vẫn yêu nhau! Tóc mai dài vẫn ra sao, em ngồi xuống nha! Anh chải...

Nếu bước chân ngài có mỗi xin em tựa sát lòng anh...(2)

Trần Vấn Lệ